

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 92 0 П 048213 18 Рев
Бања Лука, 07.06.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Дарка Осмића, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Р. М. из Ш., У. М. З. број ..., кога заступа пуномоћник Н. Т., адвокат из В., С. улица ..., против тужене С. Ј. из Ш., Б. улица ..., коју заступа пуномоћник О. П., адвокат из В., Улица к. П. број ..., ради утврђења и исплате, вриједност спора 31.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 92 0 П 048213 17 Гж од 13.11.2017. године, на сједници одржаној дана 07.06.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Власеници број: 92 0 П 048213 17 П од 15.09.2017. године утврђено је да су тужитељ и тужена, у току трајања брачне заједнице, заједничким радом, стекли покретну имовину и то: кухињу са радним столом и судопером, са укупно пет елемената, елементе у купатилу, електрични шпорет са равним плочама, витрину у дневном боравку, телевизор марке Г., угаону гарнитуру (комплет), столић у дневној соби, брачни кревет у спаваћој соби, два кауча и долимано душек, те да је удио тужитеља у стицању ове имовине једнак удјелу тужене и износи $\frac{1}{2}$ дијела, што је тужена обавезана да призна и да трпи да се изврши цивилна диоба ових покретних ствари. Истовремено, одбијен је као неоснован, тужбени захтјев тужитеља да се утврди да су тужена и он, у току трајања брачне заједнице, заједничким радом, стекли некретнину означену као к.ч. ... Т., стамбена зграда, површине ... м², три помоћне зграде површине ... м² и двориште површине ... м², уписане у лист непокретности број ... К.О. Ш. Г., по новом катастарском операту, која парцела одговара парцели к.ч. ..., уписаној у земљишнокњжни уложак број ... К.О. Ш., по старом катастарском операту и да удио тужитеља у стицању ове имовине износи $\frac{1}{2}$ дијела, па да се тужена обавезе да то призна и да трпи да се тужитељ упише у евиденцију непокретне имовине са $\frac{1}{2}$ дијела посједа на кч.бр. ... Т., стамбена зграда, површине ... м², три помоћне зграде, површине ... м² и двориште, површине ... м², у листу непокретности ... К.О. Ш. Г., по новом катастарском операту и са сувласничким дијелом $\frac{1}{16}$, на кч.бр. ... уписаној у земљишнокњжни уложак бр. ... К.О. Ш., по старом катастарском операту, те да се изврши цивилна диоба ових некретнина, као и да се тужена обавезе да тужитељу, за $\frac{1}{2}$ вриједности заједнички стечене, непокретне и покретне имовине, исплати износ од

31.000,00 KM, са затезном каматом почев од подношења тужбе па до исплате. Одлучено је да свака странка снаси своје трошкове поступка.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 92 0 П 048213 17 Гж од 13.11.2017. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељ због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужена предлаже да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља да се утврди да је са туженом, током трајања брачне заједнице, стекао предметну покретну и непокретну имовину и да његов удио у стицању те имовине износи $\frac{1}{2}$, те да се тужена обавезе да то призна и да трпи да се изврши цивилна диоба покретних ствари, а да се тужитељ упише као посједник и сувласник на некретнинама са $\frac{1}{2}$ дијела или да се тужена обавезе да тужитељу, за $\frac{1}{2}$ вриједности заједнички стечене покретне и непокретне имовине, исплати износ од 31.000,00 KM, са затезном каматом од подношења тужбе па до исплате.

Одлучујући о захтјеву тужитеља, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да је тужена на основу уговора о купопродаји некретнина од 25.06.2007. године, уписом у земљишне књиге, стекла право својине на предметним некретнинама са 1/1 дијела; да је претходно подигла кредит у банци и дала трајни налог за отплату кредита, који је активан до 2022. године; да су парничне странке закључиле брак дана 08.03.2008. године, који је разведен правоснажном пресудом Основног суда у Власеници број: 91 0 П 043017 15 П од 24.04.2015. године; да у току брака нису стекли заједничку дјецу; да је за вријеме трајања брака тужитељ био запослен од 2008. до 2011. године са мјесечном платом од 1.890,00 KM, да је у мјесецу јулу и августу 2011. године на основу уговора о дјелу у Е. Ш. остварио зараду од 3.900,00 KM, те да су му исплаћена четири регреса од по 1.000,00 KM, отпремнина у износу од 9.825,66 KM, а да је након тога по основу пензије остваривао мјесечно у просјеку износ од 699,00 KM; да је тужена у току трајања брака примала мјесечну плату од 500,00 KM; да су током трајања брака, заједничким радом и средствима, извршили реновирање предметне стамбене зграде (промјенили кров, столарију, подне и зидне плочице у купатилу).

На темељу тих чињеница, имајући посебно у виду да је тужена предметне некретнине купила прије закључења брака са тужитељем и исплатила купопродајну цијену, а да није доказано да је постојао споразум странака да се некретнине заједнички прибаве поводом закључења брака, те налазећи да изведени радови на стамбеном објекту нису таквог значаја и обима да би се реновирали објекат сматрао новоизграђеним, првостепени суд је у односу на непокретности закључио да се ради о посебној имовини тужене, па је одбио захтјев тужитеља за утврђење права сувласништва и за исплату новчаног износа на име сувласничког дијела у заједничкој имовини. Налазећи да је, у погледу предметних покретних ствари, тужитељ доказао да

су исте стечене у браку, заједничким радом и средствима парничних странака, па како тужена није доказала да је њен допринос у стицању тих ствари већ, то је усвојио тужбени захтјев у односу на покретне ствари. Код одлучивања на описани начин првостепени суд се позвао на одредбе члана 272, 273. и 270. став 5. Породичног закона ("Службени гласник Републике Српске", бр. 54/02, 41/08 и 63/14, даље: ПЗ).

Одлучујући о жалби тужитеља, другостепени суд је прихватио чињенична утврђења и правне закључке првостепеног суда, уз допуну да је тужитељ доказао учешће у реновирању куће, али да није изводио доказе у правцу доказивања висине уложених средстава, односно стања објекта прије и послје адаптације. Сагласно томе, изјављену жалбу је одбио и првостепену пресуду потврдио.

Одлуке нижестепених судова, у оспореном дијелу којим је одбијен захтјев тужитеља за утврђење права сувласништва на предметној стамбеној згради и за исплату новчаног износа од 31.000,00 КМ, су правилне и законите.

Према одредби члана 270. став 1. ПЗ имовина коју брачни супружник има у часу закључења брака остаје његова посебна имовина.

Код утврђења нижестепених судова да је предметну стамбену зграду тужена, по основу купопродаје, стекла прије закључења брака, те да је исплатила купопродајну цијену, правилан је закључак нижестепених судова да иста представља посебну имовину тужене. Како, дакле, предметна стамбена зграда нема карактер заједничке имовине (члан 270. став 5. ПЗ), јер није стечена заједничким радом парничних странака током трајања њихове брачне заједнице, те се не утврђује допринос странака у стицању исте, то су ирелевантни ревизиони наводи којима се тужитељ бави висином примања тужене. Даљи ревизиони наводи тужитеља о томе да је допринио отплати кредита су само у прилог закључку да је током трајања брачне заједнице допринио егзистирању брачне заједнице.

Не могу се прихватити ревизиони наводи да је радовима који су изведени на адаптацији и реновирању ове некретнине, с обзиром на природу изведених радова, дошло до измјене идентитета непокретности и да тужитељу по основу грађења на тим некретнинама припада право сувласништва. Наиме, радовима који представљају адаптацију и реконструкцију се не мијења супстанца постојеће непокретности, односно не ради се о изради нове ствари на којој би било могуће стицање права својине, па ни по овом основу тужитељу не припада право сувласништва на предметној некретнини. С обзиром на утврђење, да је тужитељ учествовао у реновирању стамбене зграде, њему би по овом основу припадало право на поврат уложених средстава, али такав захтјев тужитељ није ни поставио у овој парници, нити је изводио доказе у правцу доказивања обима уложених средстава у реновирање и адаптацију куће.

Нису основани ни ревизиони наводи да нижестепене пресуде не садрже разлоге због којих је одбијен захтјев за исплату новчаног износа, јер су нижестепени судови дали разлоге за одбијање овог дијела захтјева. При томе нижестепени судови нису погријешили када су одбили захтјев тужитеља за исплату износа од 31.000,00 КМ. Наиме, тужитељ је ставио захтјев за исплату наведеног износа, на име $\frac{1}{2}$ дијела вриједности заједничке имовине (покретне и непокретне). Без обзира да ли захтјев за исплату новчаног износа има упориште у материјалном праву (одредба члана 273. став 5. ПЗ), код утврђења да предметне некретнине немају карактер заједничке имовине, те с обзиром да није ни утврђивана вриједност имовине, то нема основа за исплату траженог новчаног износа.

Како, дакле, ревизионим наводима није доведена у озбиљну сумњу правилност и законитост нижестепених пресуда, то је изјављена ревизија одбијена, примјеном одредбе члана 248. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13).

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић